

Belen Bridge

Podul Belen de pe râul Yantra a fost construit în 1865 - 1867 prin ordinul Rousse Valley Midhat Pasha de către maestrul Kolyu Ficheto. Răspunzând ofertei inginerilor francezi pentru costul construcției de 2 milioane de monede, autodidactul maestru bulgar afirmă: „Pasha Effendi, dacă Podul Alb nu construiește 700.000 de bani pe turela mea, ia-mi capul!” Pariindu-și onoarea și viața, își păstrează promisiunea și construiește un pod de calcar și mortar timp de 2 ani, cu munca asiduă și implicarea activă a populației locale.

Muzeul de eliberare a războiului ruso-turc

În august 1901 Stoyan Zaimov, însoțit de Nikola Obretenov - Guvernator regional al Rousse, a vizitat Byala pentru a aduna informații despre moartea lui Panayot Volov și tovarășii săi și pentru a colecta câteva lucruri despre Muzeul Bulgarului. renaștere și eliberare. La prânz, parlamentarul Angel Krushkov a discutat ce să facă cu fosta casă a lui Mehmed Bay, care a servit ca haremul său, și în timpul Războiului de Eliberare, ca sediu al împăratului rus Alexandru al II-lea. Unii dintre invitați propun să devină o școală de clasă pentru „orice a fost folosit mai devreme”, alții - pentru a deveni orfelinat, alții - la un adăpost pentru martiri, orbi etc. Zaimov le spune interlocutorilor săi că haremul va deveni un „muzeu de război, un muzeu al casei”.

Haremul a fost achiziționat de stat în 1879. Acesta a servit municipalitatea timp de 10 ani. Apoi este abandonat și jefuit. În martie 1904, o comisie de stat pentru înstrăinarea locurilor din jur pentru parcul muzeului a venit din Sofia. Consiliul municipal dă Comitetului țarului Osvoboditel locul unde a fost construită cunoscuta funingină a municipalității. Ulterior, pietrele saithe-ului, care făceau parte din gardul muzeului, au fost, de asemenea, abandonate.

Muzeul a fost deschis în 1907 de către Stoyan Zaimov. Mormântul baronesei Yulia Vrevskaya și asistenta Maria Neelova sunt, de asemenea, în curtea sa.

Ceas oraș

A fost conceput ca clopotniță a vechii biserici din Belen, dar nu a îndeplinit niciodată acest rol. În timpul stăpânirii otomane, a fost interzis să existe case și biserici creștine mai mari decât casa golfului local. Acesta a fost finalizat ca un turn de ceas în 1872 și a costat 13.000 de bani, dat de esnaful Belensk. În partea de jos are 3,45 m, înălțimea corpului de piatră este de 9,50 m, cu turnul deasupra - în total 15,25 m. În 1932 partea superioară de lemn a fost înlocuită cu beton armat. Din 1906 și până în prezent a fost folosit ca un ceas al orașului.